

Nagycsütörtök

Szentmise az utolsó vacsora emlékére

Gyülekező ének (H79)

1. Áhítattal készülődjünk, testvérek,
emlékére ama titkos estének,
hol a piros borból Krisztus vére csordul
s lesz a kenyér áldozata testének.

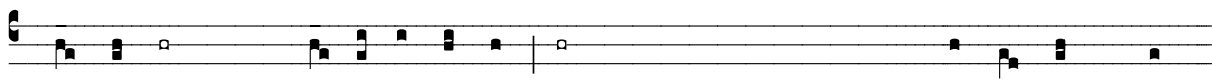
2. Dicsőség a magasságban Istennek,
Jézus és a tanítványok így zengtek.
A húsvéti ének szállott fel az égnek,
zengje velük buzgó szava mindennek.

4. Mondá Jézus az utolsó szent esten:
Vérem e bor, ez a kenyér én testem.
Hiszem, amit mondott, aki hisz, az boldog,
Hát még aki lakomáját élvezem!

5. Áldozatul felajánlta szent testét,
emlékére apostolok ezt tették,
így akarta: tesszük, drága testét vesszük,
neked, Uram, áldozatunk megtessék.

6. Fogadd, Uram, kegyelemmel mívünket,
hozzáadjuk a kenyérhez szívünket;
alázatos hittel, áldozatul vedd el,
odahajtjuk szent kebledre fejünket.

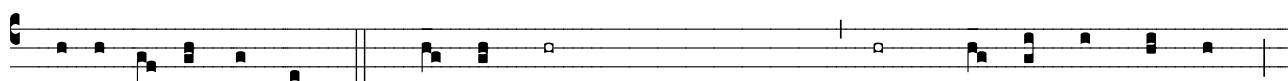
Bevonulási ének (az énekkar)

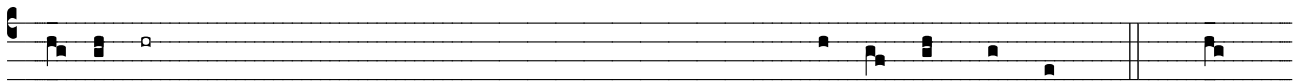
Nos autem glori-á-ri opórtet in crúce Dómini nós-tri Ié-su Chris-

ti: in quo est sálus, vita, et resur-réc-ti-o nóstra: per quem salváti et

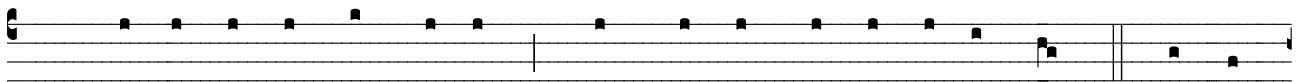

libe-rá-ti súmus. *Ps.* Dé-us misereátur nóstri, et bene-dí-cat nó-bis:

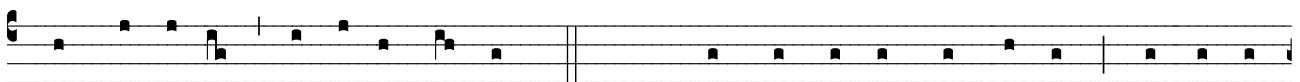

il-lúminet vultum sűum super nός, et mise-re-á- tur nόςtri. *Ant.* Nos
Minekűnk dicsekednűnk illik a mi Urunk, Jėzus Krisztus keresztjėben.
Benne van a mi űdvűnk, életűnk ęs feltámadásunk,
akiben űdvözűltűnk ęs megszabadultunk.
Zs. Isten megkőnyőrűlt ęs megáldott minket,
felragyogtatta arcát főlöttűnk, ęs megkegyelmezett nekűnk. Ant. Minekűnk

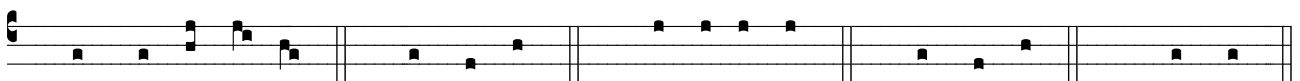
I. Válaszos zsoltár (Zsolt 22)

Ű. I. Az Űr az ęn **pásztorom**, * nincs is semmiben **hi-ányom**: Ŕ. zőldel-

lő mezőkőn terelget engem. Ű. 2. Csőndes vizekhez vezet, * ęs lelke-

met fel-ű-dí- ti. Ŕ. zőldellő. Ű. 3. Az igazság. Ŕ. zőldellő. Ű. 4. Járjak.

A páratlan versek tenorhangja a do, a páros versek tenorhangja a szo!

3. Az igazság ősvényén **vezérel** * **nevéhez híven**. Ŕ. zőldellő

4. Járjak bár halálsötét völgyekben, ott sem félek semmi **bajtól**, * mert te **velem vagy**. Ŕ. zőldellő

5. Pásztorbotod ęs terelő**vessződ** * az ęn **bizodalمام**. Ŕ. zőldellő

6. Asztalt terítesz **nekem** * ellenségeim szeme **e-lőtt**. Ŕ. zőldellő

7. Dús kenettel frissítet **fejemet**, * csordultig megtöltötted **serlegem**.
Ŕ. zőldellő

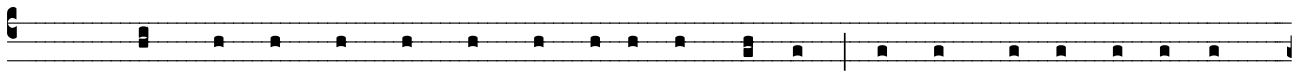
8. Jóság ęs irgalom jár **velem** * életemnek minden **nap-ján**, Ŕ. zőldellő

9. s az Űr házában lesz **otthonom** * örök **időkőn át**. Ŕ. zőldellő

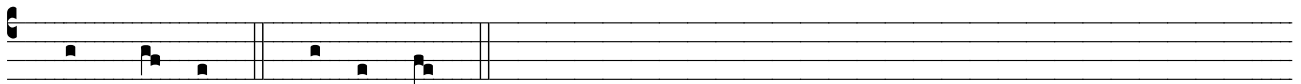
II. Válaszos zsoltár (Zsolt 144)

Ű. I. Magasztallak, * Isten**nem**, Kirá**lyom**, Ŕ. ęs áldom ne-ve-det.

2. Nagy az Úr, és minden dicséretre méltó, * és nagyságát felfogni

nem *le*-het. *R.* és áldom

A páratlan versek tenorhangja a mi, a páros versek tenorhangja a lá!

3. Nemzedékről nemzedékre dicsérik tetteidet, * és hangosan hirdessék hatalmadat! *R.* és áldom

4. Hűséges az Úr minden szavában, * és szent minden cselekedetében. *R.* és áldom

5. Mindenek szeme bízón rád tekint, * és te enni adsz nekik alkalmas időben. *R.* és áldom

6. Megnyitod kezedet, * és eltöltesz minden élőt jótétéménnyel. *R.* és áldom

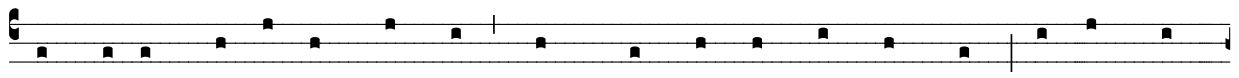
7. Igazságos az Úr minden végzésében, * és szent minden cselekedetében. *R.* és áldom

8. Az istenfélők vágyait teljesíti, kérésüket meghallgatja, * és megmenti őket. *R.* és áldom

9. Megóv az Úr mindenkit, aki őt szereti, * de elpusztít minden gonosztevőt. *R.* és áldom

10. Hirdesse szám az Úr dicsőségét, * és szent nevét áldja minden élő mindörökkön-örökké. *R.* és áldom

Lábmosáshoz

Új parancsot adok nektek: hogy szeresétek egymást, ahogy én

szerettelek ti-teket – mondja az Úr.

Zsolt 118

- V̇. 1. Azok a boldogok, akiknek tökéletes az útjuk, * akik az Úr törvénye szerint élnek. *Ant.* Új parancsot
 2. Bensőmben törvényeidet forgatom, * elmélkedem útjaidról. *Ant.* Új parancsot
 3. Dicső végzéseitek útját **futva** járom, * mert szívemet kitágítottad! *Ant.* Új parancsot
 4. Ezért kívántam úgy **tanításodat**, * hogy igazságoddal éltesz engem. *Ant.* Új parancsot
 5. Feléd tartva széles úton járok, * mert parancsaidat *fürkészem*. *Ant.* Új parancsot
 6. Föllelkesülök **parancsaidtól**, * mert örömöm telik bennük. *Ant.* Új parancsot
 7. Mennyire szeretem törvényeidet, Uram, * egész nap azon *elmélkedem*. *Ant.* Új parancsot
 8. Mily édes ínyemnek **mindegyik** szavad, * számnak *édesebb* a méznél. *Ant.* Új parancsot
 9. Nagyszerű lámpás a te igéd **lábam** előtt, * ösvényemen csak *ez világít*. *Ant.* Új parancsot
 10. Rendelkezéseid **csodálatosak**, * ezért figyel azokra a lelkem. *Ant.* Új parancsot

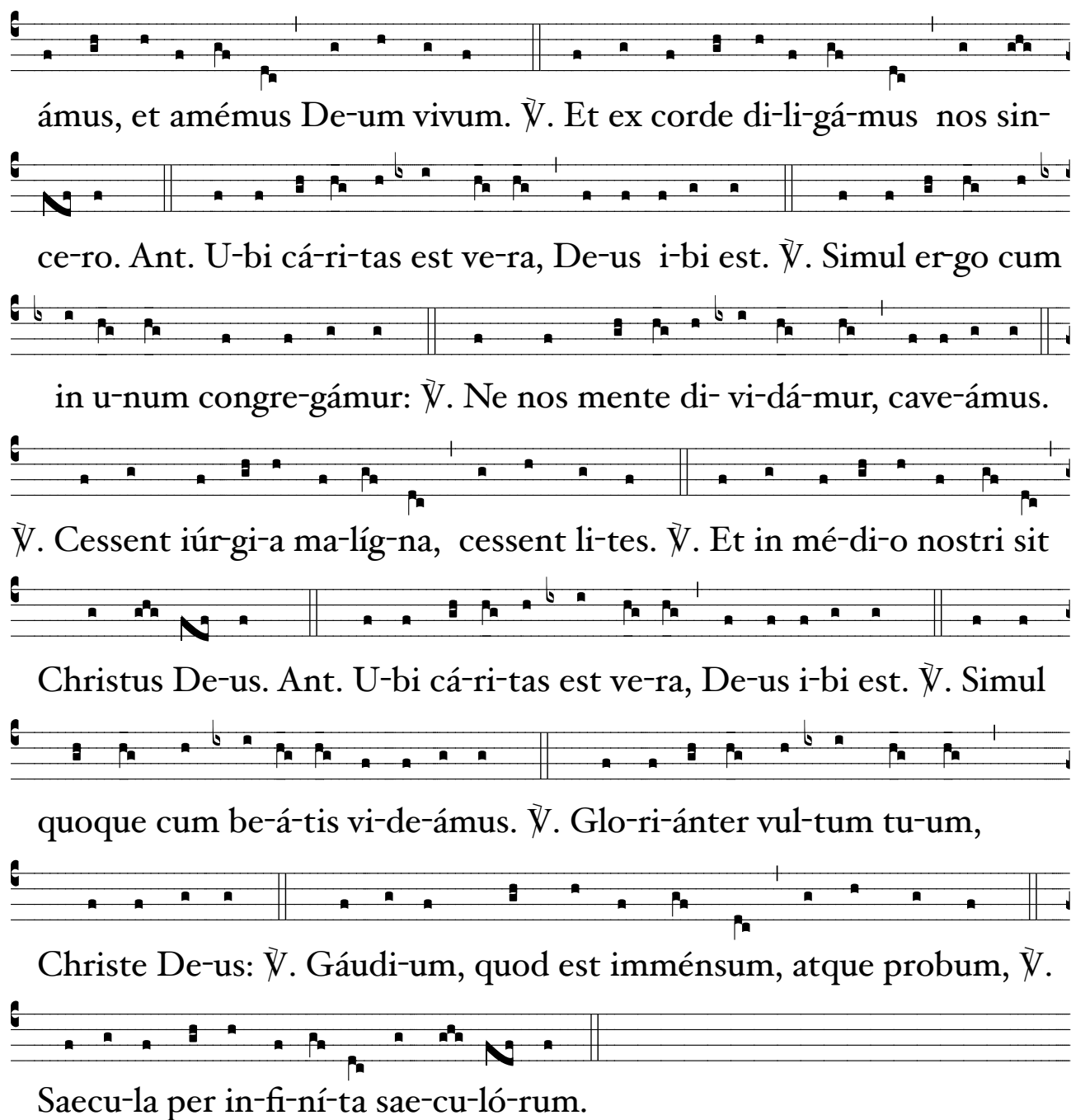
Az eucharisztikus liturgiához

Mialatt a felajánlási körmenet végigbalad a templomon, a felajánlási antifóna helyén a következő antifónát énekeljük verseivel:

Ubi Caritas

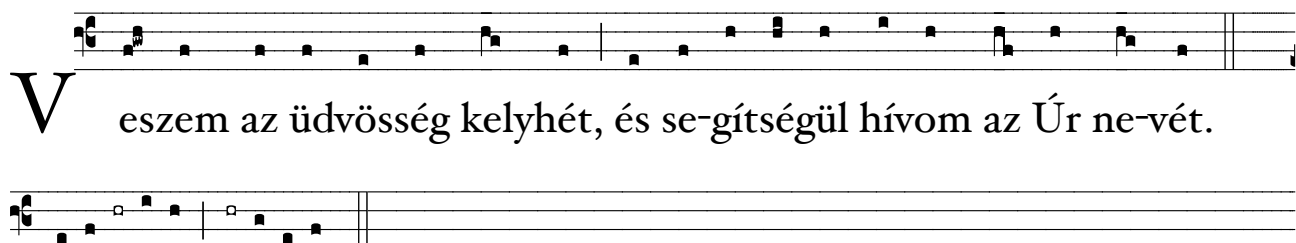
Ezt az éneket a következőképpen énekeljük: az Ubi caritas antifónát előbb az előénekesek beéneklék, majd mindenki megismétli, de alkalmasint énekelhetik azonnal együtt. A verseket azonban felváltva énekelik az énekkar két része egymásnak válaszolva, de énekelhetik énekesek és a kórus egymásnak válaszolva. Amikor megismétlik az antifónát, azt mindig mindnyájan együtt tegyék:

num Christi amor. V̇. Exsultémus, et in ip-so iucundémur. V̇. Time-

ámus, et amémus De-um vivum. $\checkmark$. Et ex corde di-li-gá-mus nos sin-
 ce-ro. Ant. U-bi cá-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est. $\checkmark$. Simul er-go cum
 in u-num congre-gámur: $\checkmark$. Ne nos mente di-vi-dá-mur, cave-ámus.
 $\checkmark$. Cessent iúr-gi-a ma-líg-na, cessent li-tes. $\checkmark$. Et in mé-di-o nostri sit
 Christus De-us. Ant. U-bi cá-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est. $\checkmark$. Simul
 quoque cum be-á-tis vi-de-ámus. $\checkmark$. Glo-ri-ánter vul-tum tu-um,
 Christe De-us: $\checkmark$. Gáudi-um, quod est imménsum, atque probum, $\checkmark$.
 Saecu-la per in-fi-ní-ta sae-cu-ló-rum.

Áldozási antifóna (II)

Veszem az üdvösség kelyhét, és se-gítségül hívom az Úr ne-vét.

Zsolt 115

Ű. 1. *Hiszek*, bár gyakran **mond**tam: * „Én nagyon nyomorult vagyok!”

Ant. Veszem

2. *Mit adhatnék* én az **Úr**nak * a sok jóért, amit ő *nekem* juttatott? *Ant.*

Veszem

3. *Amit* fogadtam az **Úr**nak, * megadom egész népének *színe* előtt. *Ant.*

Veszem

4. *Becsés* dolog az **Úr szemében** * *szentjeinek* halála! *Ant.* Veszem

5. *Uram*, én a te szolgád **vagyok**, * a te szolgád, és szolgálód gyermeke.

Ant. Veszem

6. *Bilincseimet* széjjeltörted, † most hálaáldozatot mutatok be **neked**, * és segítségül hívom az **Úr** nevét. *Ant.* Veszem

7. *Amit* fogadtam az **Úr**nak, * megadom egész népének *színe* előtt, *Ant.*

Veszem

8. *az Úr házá*nak **udvarán**, * Jeruzsálem, *falaid* között! *Ant.* Veszem

A következő népének alatt a kar levonul a kórusról és felsorakozik a Mária-oltárnál.

H80

1. E szín alatt itt a nagy jó, emberszívvvel kívánható.

Égen, földön ami csak jó, mind csak ettől, ebből való.

2. Itt van Jézus fehér színben, mint melegség a napfényben,
mint a tűz a forró szénben, mint erő a mágneskőben.

3. A vacsorán kézbe vette a kenyeret s testté tette,
vérré a bort megszentelte, ezt érettünk cselekedte.

4. És mondotta: „Ím, egyétek, az én testem, ezt egyétek,
ti is ezt cselekedjétek, emlékemet őrizzétek”.

5. Vette aztán a poharat, s papoknak lőn parancsolat:
Tartsák fenn a szent titkokat. Így a Krisztus köztünk marad.

6. Azért most is igéjével, élünk Krisztus erejével,
amint az **Úr** amaz éjjel, az ő teste igaz étel.

7. Azért rejti valóságát, rettenetes méltóságát,
hogy mutassa nagy jóságát, édesgető buzgóságát.

8. Mert ha csak egy szolgájára nem nézhetnénk: angyalára,
hogy nézhetnénk **Ómagára**, a vakító napvilágra!

9. Azért ámbár nem nézheted, sem száddal nem ízlelheted,
kezeddél sem érintheted: de igéje, elég neked.

10. Hidd el szavát Jézusodnak, ígétét te Uradnak,

így tész nagy jót tenmagadnak, így léssz kedves Krisztusodnak.

Az áldozás utáni könyörgést követően a pap megtömjénezi az Oltáriszentséget és elindul a körmenet: kereszt, gyertyások, ministránsok, tömjénező, pap az Oltáriszentséggel, az énekkar.

A Legszentebb Oltáriszentség ünnepéles átviteléhez

P ange, lingua, glo-ri-ó-si córpo-ris mysté-ri-um, sanguinísque pre-
ti-ó-si, quem in mundi pré-ti-um fructus ventris ge-ne-ró-si Rex ef-
fú-dit génti-um. 2. No-bis da-tus, nobis natus ex in-tác-ta Vír-gi-ne,
et in mundo conver-sá-tus, spar-so ver-bi sé-mi-ne, su-i mo-ras inco-
la-tus mi-ro clausit ór-di-ne. 3. In suprémae nocte cenae recúmbens
cum frát-ri-bus, observá-ta le-ge ple-ne cibis in re-gá-li-bus, ci-bum
turbæ du-o-dénae se dat su-is mánibus. 4. Verbum ca-ro panem ve-
rum verbo carnem éf-fi-cit, fitque sanguis Christi merum, et, si
sensus dé-fi-cit, ad firmandum cor sincerum so-la fi-des súf-fi-cit.

Az átvitel helyén az énekkar énekli a Tantum ergo kezdetű éneket.